

Sed enetur ad mortem nalem: nullus de eum violenter eripe. unde nec alius debet irrumpere ordinem iuris naturalis quod filius est sub cura patris ut eum libet a piculo mortis etne. **A**d tertium dicendum quod iudei sunt sui principi seruitute cuius li qui non excludit ordinem iuris naturalis secundum dini. **A**d quartum dicendum quod homo ordinatur ad deum proximum per quam eum cogoscere potest. vñ puer a quoque vestrum ratione habeat naturali ordine ordinatur in deum proximum paratum quod cure naturalis sibi aceret et secundum eorum disponere sunt circa ipsum divina agenda. **A**d quintum dicendum quod piculum quod sequitur predicatur tunc omissa non iminet nisi eis quibus commissum est officium predicandi. vñ in Zech. promittit: Speculatorum dedi te filius israel. Prudenter autem per infidelium de sacris salutis pertinet ad penes eorum. vñ eis iminet piculum si pro subtractione sacrorum eorum pauculi detrimetum salutis patient.

Einde consi-

derandum est de heresi. Circa quam quoniam quatuor. **P**er utrum heres sit infidelitatis species. **F**o de materia eius circa quam est. **3.** utrum heretici sint tolerandi. **4.** utrum reuertentes sint recipiendi.

Ad primum sic procedit. Vides quod heres non sit infidelitatis species. Infidelitas non in intellectu est: ut secundum dictum est. sed heres non videtur ad intellectum pertinere: sed magis ad vitam appetituam. **D**icitur namque Ieronimus et habetur in decreto. 24. q. 3. Heres grece ab electio dei cito: quod si sibi vnde nos eligat disciplinam quam putat esse meliorem: electio at est actus appetitus voluntatis: ut secundum dictum est. quod heres non est infidelitatis species. **T**unc. Tertium principium accipit species a fine. Unde plures dicunt in 5. ethicoz: quod ille qui mechatur ut furet magis est fur quam mechus. sed finis heres est comodum tempore: et maxime principatus et gloria quod pertinet ad virtutem superbie vel cupiditatem. **N**ec cit. n. Aug. 1. libro de utilitate credendi quod heretici est quod alicuius tempore comodi et maxime principatus quod sunt falsas ac nouas opiniones vel gignit vel sequitur. quod heres non est species infidelitatis: sed magis superbie. **P**ropter. Infidelitas cum sit in intellectu non videtur ad carnem pertinere. sed heres pertinet ad opa carnis. **D**icitur namque aplius ad Gal. 5. 2. Haifesta sunt opa carnis quod sunt fornicatio inuiditia: et invenit cetera postmodum ibidem dissensiones sectae: quod sunt idem quod heres. quod be-

reis non est infidelitatis species. **S**ed haec est quod falsitas veritati opponit. sed hereticus est quod falsas ulteriores opiniones vel gignit vel sequitur. quod opponit veritati cui fides initia. quod sub infidelitate ostinetur. **D**icendum quod nomine heres sicut dictum est electione importat. **E**lectio autem: ut secundum dictum est: est: eo quod sunt ad finem presupposito fine. et credet voluntas assentit alicuius vero tanquam proprio bono: ut ex secundum dictum p. 3. vñ quod est principale verum: haec ratione finis ultimi: quod autem secundaria sunt huius ratione eorum que sunt ad finem. Quia vero quoniam credit alicuius dicto assentit: principale videtur esse et quod finis in unaquaque credulitate illae cuiusdicto assentit: quod autem secundaria sunt ea quod quod tenet vult alicuius assentire. **H**ic ergo recte fidei christiana habet sua voluntate assentit christo in his quod vere ad eius doctrinam pertinet. **A**rectitudine quod fidei christiane duplicit quod potest denudare. **U**nus quia ipse christus non vult assentire: et haec haec quod malitia voluntate circa ipsum finem: et hoc pertinet ad species infidelitatis paganoz et iudeoz. Alio per hoc quod intendit quod christo assentire: sed deficit in eligendo ea quod christo assentiat: quia non eligit ea quod sunt vere a christo tradita: sed ea quod sibi propriae suggesterit. et ideo heres est infidelitatis species pertinens ad eos quod fidetur christi: profiteatur sed eius dogmata corrumpti. **A**d primum ergo dicendum quod hoc modo electio pertinet ad infidelitatem sicut et voluntas ad fidem: ut secundum dictum est. **A**d secundum dicendum quod voluntas ex fine primo: sed ex fine remoto habet genus et causa: sicut cum aliquis mechat ut furet est ibi quod species mechanica ex proprio fine et obiecto: sed ex fine virtutio ostendit quod mechanica ex furto ostendit et sub eo ostinetur sicut effectus sub causa vel sic species sub genere: ut patet ex his quod secundum actum dicta sunt in coenobio. **V**nus et filii eius posse finis primus heres est adhuc false sive proprius et ex his species haec ex remoto ostenditur causa ei. scilicet ex superbia et cupiditate. **A**de tertium dicendum quod sic heres dicitur ab eligendo ita secta a sectando: sic Christus dicit in libro ethimologiarum: et ideo heres et secta idem sunt: et utrumque pertinet ad opa carnis: non quod est finis respectu primi obiecti sed ratione causa quod est vel appetitus finis indebiti secundum quod ostendit ex superbia vel cupiditate: ut dictum est: et etiam aliquantum fantastica illusio quod est principium errandi ut etiam plus dicit in 4. metaphysica. Fantasia autem quoddammodo ad carnes pertinet in corporeum actus eius est cum organo corporali.

Ad secundum sic pro

cedit. Videf q̄ heresis nō sit p̄pē circa ea q̄ sūt fidei. Sicut n. sūt hereses & secte in xpia nis: ita etiā fuerūt i iudeis & phariseis sicut Ysidor⁹ dicit in li⁹ ethimologiar⁹. Sz eoz dis sensiones nō erāt circa ea q̄ sūt fidei. ḡ here sis nō ē circa ea q̄ sūt fidei sicut circa propri am materiali. P̄p. materia fidei sūt res q̄ credunf. Sz heresi nō solū ē circa res: sz etiā circa vba & circa expōes sacre scripture. Dic eni⁹ Jero⁹ q̄ q̄cūqz alie scripturā intelligit q̄ sensus sp̄us sci efflagitat a q̄ scriptura ē. elic⁹ ab ecclia nō recellerit: tñ hereticus appella ri p̄t. Et alibi dicit q̄ ex verbis iordinatē platis sit h̄ris. ḡ h̄ris nō ē pprie circa mati am fidei. P̄p. Etiā circa ea q̄ ad fidē ptinēt iueniūt q̄cūqz sacri doctores dissētēre: sic Je ronym⁹ & Aug⁹ circa cestatōnē legaliū: tñ h̄ absqz virtio h̄ris. ḡ heresis nō ē p̄pē circa maz fidei. Sz 5 c̄ q̄ Aug⁹ dic 3. Manicheos: q̄ i ecclia xp̄i morbidū aliqd p̄uiz ve qd sapiūt si correcti ut sanū recti q̄ sapiāt re sistat etumaci: suaqz pestifera & mortifera dogmata emēdare nolunt: sz defēdere p̄sistūt br̄uci se: sz pestifera & mortifera dogmata n̄ sūt nisi illa q̄ opponūt dogmatibus fidei per quā iustus viuit: ut dī R. o. p. ḡ heresis ē cir ca ea q̄ sūt fidei sicut circa ppain matiāz. R̄o dicēdū q̄ h̄ereti nūc loginur fin q̄ im portat corruptōem fidei xp̄iane. Nō aut̄ ad corruptionē fidei xp̄iane ptinet si aliqz h̄eat aliqua falsa opinōne in his q̄ nō sunt fidei puta in geometricalibus uel etiā alijs huius modi q̄ oīo ad fidē ptinere nō p̄nt: sed soluz q̄n aliqz habz falsaz opinōne circa ea q̄ ad fidē ptinēt: ad quā aliqd ptinet duplicit: sic s̄ dictū ē. Uno⁹ directe & p̄ncipali: sicut ati culi fidei. Alio gdē mō idirecte & scđario: si cut ea ex q̄bus seq̄t corruptio alicui⁹ articli & circa vtraqz p̄t esse heresis eo mōq̄ t̄ fides. Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ sicut heresis iudeoz & phariseoz erat circa opiniones alijs adiūt vatisimū uel ad phariseos ptinētes: ita etiā xpianoz hereses sūt circa ea q̄ ptinēt ad fidē xp̄i. Ad secūdū dicēdū q̄ ille dī aliter expōnere sacrā scripturā q̄ sp̄us scūs efflagi tat q̄ ad hoc expōnē sacre scripture retorqt q̄d h̄riat ei q̄d ē p̄sp̄n scūn reuelati. Und dī Ezech. 13. d̄ falsis p̄phetis q̄ p̄seuerauerunt confirmare f̄monē. s. p̄ falsas expōes scripture

Silīt etiā p̄ vba q̄ gs logitur suā tide p̄fitef ē. n. confessio actus fidei: ut s̄ dictū ē. t̄ iō si sit iordinata locutio circa ea q̄ sūt fidei seq̄ p̄t ex h̄ corruptio fidei. Unī Leo papa i quadāz ep̄la ad Proceriū ep̄z alex. adrinū dīc q̄ ini mici crucis xp̄i oībus factis & vbiis nr̄is insi diāt: ut si vllā illis uel tenuem occasionē de mis: nos Nestorianō s̄sui etiā ḡgruere mē tianī. Ad tertiu dicēdū q̄ sicut Aug⁹ dīc & h̄ i decre. 27. q. 3. Si q̄ sūtiam suam q̄ quis falsam atqz puersam nulla ptinaci alositate defēdūt: querūt aut̄ tanta sollicitudine veri tatem: corrigi pati cū iuenerit: nequaqz sūt i ter hereticos deputādi: qr. s. nō h̄it electōez h̄dicētez ecclie doctrine. Sic ḡ alig docto res vidēn̄ dissēsse: uel circa ea q̄p̄ nihil in terest ad fidē vtr̄ sic uel alie teneat uel etiā i q̄busdā ad fidē ptinētibus q̄ nōdū erāt per ecclia deliminata. postq̄ aut̄ essent auctoritate vls ecclie deliminata: si q̄s tali ordi natōi ptinacis repugnaret heretic⁹ cēseret q̄ gdē auctoritas p̄ncipaliē residet, in sumo pontifice. Dic n. 24. q. i. Quotiēs fidei rō uentilat: arbitroz oēs frēs nr̄os & coēpos: n̄ nisi ad Petr. i. ad sui noīs auctoritatē referre debere. Cōtra cui⁹ auctoritatē nec Jero⁹ nec Aug⁹ nec aligs sacroz doctoz suā sēten tiā defendit. Unī dicit Jero⁹ addamasū pa pā: Nec ē fides papa b̄tissime quam i carbo lica didicinus ecclia i q̄ si minus p̄ite aut parū caute forte aliqd positiū ē: emendari cu p̄imus a te q̄ Petri fidei & secez tenes: si aut̄ h̄ nr̄a cōfessio apōsolatus tui iudicio cōp̄ bas q̄cūqz me culpare voluerit: se impitū k̄ maluolu uel etiā nō catbolicū: nō me here ticū comprobabit.

Ad tertiu⁹ sic proce

dī. Videf q̄ heretici sint tolerādi. Dic eni⁹ apls 2. ad Thimol. 2. Herui⁹ dei oīz māstue tu esse cu modestia coripiētē eos q̄ resistūt vitati: ne q̄n dat illis penitētiā de⁹ ad cōgscē dā vitatē & r̄sp̄iscāt a laq̄is diaboli. Sz si h̄riti ci n̄ tolerāt: sz morti tradūt: auferit eis facul tas penitēdi. ḡ h̄ videf ee h̄ p̄ceptū apli. P̄ Illud q̄d ē nccūz in ecclia ē tolerādū. Sz her eses sūt nccie i ecclia. Dic n. apls. i. ad Cori xi. D̄portet hereses esse ut & qui pbati sunt manifesti sūt in vobis. ḡ videtur q̄ heretici sint tolerādi. D̄. D̄ns mādauit Math 13. seruissuis ut z̄zaniā p̄mitterēt crescere vsgs

ad messē q̄ ē finis seculi: ut ibidem exponit
s; p̄ cīcāniā signē herētici fīm expōnēm scōr
ḡ herētici sūt tolerādi. Sed h̄ ē qd̄ aplus
dicit ad Titū. 3°. Herētīcū hoīem post pīmā
z secūdā corrēptōe; deūita scīēs qz subuer-
sus ē: q̄ huiusmodi ē. R̄ dicendū q̄ circa
herēticos duo sūt ɔfiderāda. Unū gdē ex pte
ip̄oz. Aliud vō ex pte ecclēsie. Ex pte lgdem
ip̄oz ē p̄ctīn p̄ qd̄ meruerūt n̄ solū ab ecclīa
p̄ excoicatōe; separati: s; etiā p̄ mortē a mūdo
excludi. H̄lto. n. q̄ui ē corūpe fidē p̄ quā
ē aie vita: q̄ falsare pecunia p̄ quā tpali vite
subueit. Unū si falsari pecunie l̄ alij malefac-
tores statī p̄ seclares p̄ncipes iuste morti tra-
dūt: multo magis h̄tīci statī cū, d̄ h̄tīci qui
cūtūr possē nō solū excoicari: s; z iuste oc-
cidi. Ex pte at ecclīe ē mīa ad errātiū quer-
sionē. t̄ iō nō statī ɔdēnat: s; post pīmā z se-
cūdā corrēptōe; ut aplus docet. postmodū
vō si adh̄ p̄tinax iueniāt: ecclīa d̄ el̄ queri-
one nō sperās alioz saluti. p̄uid et eū ab ec-
clēsie sepādō p̄ excoicatōis sinaz. z vltierius
reliḡt eū iudicio seclari a mūdo extīminādū
p̄ mortē. Dicit. n. Jero. t̄ h̄. 24. q. 5. Resecā
d̄ sūt putride carnes z scabiosa ouis a caulis
repellenda: ne tota domus massa corp̄ z pe-
cora ardeat: corūpaf: putrefact: itereat. Et
ruis i alexādria vna scitilla fuit: s; qm̄ nō sta-
tiz oppīssus ē: totū orbē eī flāma populata
ē. Ad pīmū ḡ dicēdū q̄ ad modestiā illaz
p̄tinet ut p̄ z secundo corīpiāt: qd̄ si redire
noluerit iam p̄ subuerso habetur: ut p̄z i au-
ctoritate apli inducta. Ad secundū dicen-
dū q̄ vtilitas q̄ ex herētib⁹ p̄uenit ē preter
itētōe; herēticoz: dū. s. ɔstātia fidelii com-
probāt: ut aplus dicit. z ut excutiamus pigri-
tiā dīnas scripturas sollicitius itūtēs: sicut
Aug⁹ dīc. s; ex itētōe eoz ē corūpe fidē qd̄
ē maximi nocumēt. t̄ iō magis respiciēdū ē
ad id qd̄ ē p̄ se de eoz intentōne ut excludā-
tur: q̄z ad h̄ qd̄ ē p̄ter eoz intentōne ut susti-
neant. Ad tertīū dicēdū q̄ sicut habetur
i d̄cret. 24. q. 4. aliud est excoicatio: z aliud
eradicatio. excoicaf. n. ad h̄ aliqs ut ait apls
ut sp̄ns eius salu⁹ fiat i die dñi. si tñ totaliter
eradicet p̄ mortē etiā herētici nō ē etiā h̄ mā-
datū dñi: qd̄ ē i eo casu itētēndū qm̄ n̄ p̄nt
extirpari zizania sine extirpatōe tritici: ut s̄
dictū ē: cū d̄ infidelibus i coi ageretur

Ad quartū sic proce

dīf. Videſ q̄ reuertentes ab herēsi sunt oīo
ab ecclēsie recipiēdi. Dicif. n. Jere. 3°. ex p̄so
na dñi. Fornicata es cū amatorib⁹ mltis
tū reuertere ad me dicit dñs. s; ecclēsie iudi-
cīū ē iudiciū dei fīm illud. Dēm. p̄. Ita p̄mūz
audietis ut magnū: neq̄ accipietis cīusq̄
p̄sonā: q̄ dei iudiciū ē. ḡ si aliq̄ forniciati fue-
rit p̄ ifidelitatē q̄ ē sp̄ualis forniciatō: nībilo
minus sūt recipiēdi. P. Dñs Math. 18:
Petro mādat ut fartri peccātī dimittat nō
solū septies: s; vsc̄ septuagies septies per q̄ i
telligīt fīm expōnēm Jero. q̄ quotienscūq̄
qs peccauerit ē ei dimittendū: ḡ quotiens-
cūq̄ aliq̄ peccauerit i herēsim relapsus erit
ab ecclēsie suscipiēdū. P. Herēsis est q̄
dāz infidelitas. s; alij infideles volētes con-
uerti ab ecclēsie suscipiunt. ḡ herētici sūt re-
cipiēdū. S; h̄ ē q̄ decretalīs dicit q̄ si ali
q̄ post abiurātōe errori dephēnsi fuerint i
abiurātā herēsiz recidisse seclari iudicio sūt
relinquēdi. nō ḡ ab ecclēsie s̄ recipiēdi. R̄
dicendū q̄ ecclēsie fīm dñi institutionem ca-
ritatē suam extēdit ad oēs non solū amicos
vez etiā inimicos z p̄sequentes fīm illud
Math. 5°. Diligite inimicos vros. bēnificite
bis: q̄ oderūt vos. Pertinet aut ad caritatē
ut aliq̄ bonū primi z velit z op̄et. Est aut
duplex bonū. Unū gdē sp̄uale. s. sal⁹ aie qd̄
principaliſ respicit caritas: b. n. q̄libet ex cari-
tate debet alij velle. Unū q̄ptū ad hoc h̄tīci
reuertētes quotiēscūq̄ lapsi fuerit: ab ecclē-
sie recipiūt ad p̄nīam p̄ quā ipēdīs eis vita
salutis. Aliud at ē bonū qd̄ scđario. respicit
caritas. s. bonū tpale: sicuti vita corporalis.
possessio mūdana z bona fama z dignitas
ecclēstīca sūe seculari. Hoc. n. n̄ tenemur
ex caritate alij velle nisi i ordīne ad salutē et
nā z eoz z alioz. Unū si aliq̄ d̄ hui⁹ modi bo-
nis existēs i vno ipēdire possit eternā salutē
i multis: nō oīz q̄ ex caritate huiusmodi bo-
nū ei velim: s; poti⁹ ut velim? eū illo carē:
tū q̄ sal⁹ eterna p̄ferēda ē bono tpali: tū q̄
bonū ml̄tor p̄ferē bono vni⁹. Si at h̄tīci re-
uertētes sp̄ recipēt ut ɔseruarent i vita z
alij sp̄alib⁹ bonis posset i h̄iudiciū salutis
et iōz q̄ si sine pena euaderēt: alij securi⁹ i be-
resiz laberēt. Ar. n. Ecc. 8°. Itētē q̄ nō ci-
to p̄ferē h̄ malos. snia absq̄ timore vlo fili⁹
boiuz p̄petrāt mala. Et iō ecclēia gdē primo
reuertētes ab herēsi n̄ solū recipit ad p̄nīaz

Si etiā seruat eos i vita et interdū restituit eos dispensatiue ad ecclasticas dignitates q̄ p̄us hēbat si videātur vere cōuersi: s; b; p̄ bono pacis frequēt legit esse factū: s; q̄i re cepti int̄dū relabūt: videſ eē signū iōstātie eoz cīca fidē. et iō vlt̄ redeūtes recipiūt q̄ dē ad p̄niām nō tñ ut liberent a sua morti
Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ in iudico dei semp recipiūt redēlites: q̄ deus scrutor ē cor diū et vere redeūtes cognoscit: s; b; ecclesia imitari nō p̄t: p̄sumit. n. eos nō vere reuer ti q̄ cū recepti fuissent itez sūt relapsi. et iō eis vita salutis n̄ denegat: s; a piculo mortis eos nō tueſ.
Ad secudū dicēdū q̄ dñs loḡ
Petro d̄ p̄ctō i cī cōmīssō q̄d ē sp̄ dīmitten dū: ut fri redeūti parcas: n̄ at itelligis de pecato i p̄mū uel i deū cōmīssō: q̄d nō ē nři arbitrii dīmittere: ut **I**ero d̄c: s; i b; ē a lege mod̄ statut̄ fīm q̄ agnuit honori dei et vtilitati p̄mōz.
Ad tertīū dicēdū q̄ ali in fideles q̄ nūq̄ fidē accepant cōuersi ad fidez nōdū oīdūt aliq̄ signū iōstātie circa fidē sicut heretici relapsi. et iō nō est similis rō de vtrisq;.

Einde consi
Derādū ē d̄ apostasia. Et cir ca b; q̄rūt duo. p̄ vtrū apo stasia ad ifidelitatē pertine at. 2° vtrū ppter apostasiam a fide subditi absoluantur a dñio p̄sidentiū apostataz.

Ad primum sic pro cedif. Videſ q̄ apostasia nō p̄tineat ad ifidelitatē. Illud. n. q̄d ē ois p̄cti p̄cipiūt nō videſ ad ifidelitatē p̄tere: q̄r mīta p̄ctā fine ifidelitatē existūt. s; apostasia videſ eē ois p̄cti p̄cipiūt. Br. n. Ecl. x. Initī supbie ho mis apostatare a deo et p̄ ea sōdit. Initī ois p̄cti supbie. ḡ apostasia nō p̄tinet ad ifidelitatē. **P**. Ifidelitas in intellectu cōsistit s; apostasia magis videſ cōsistere in exteriori ope uel sermone: aut etiā in iteriori volūtate Br. n. p̄v. 6. Hō apostata vir iūtilis: gradieſ ore puerſo: anuit oculis: terit pede: digitō lo quitur: prauo corde machinatur malū: et in oī tpe iurgia semiat. Si q̄s etiā se circūcide ret ul sepulchro. Māchometi adorarer: apo stata reputare. ḡ apostasia non p̄tinet dire cte ad ifidelitatē. **S**. H̄sis q̄ ad ifidelita

tē p̄tinet ē q̄dā dēmīata sp̄s ifidelitatis. fi ḡ apostasia ad ifidelitatē p̄tineret sequere tur q̄ esset q̄dā dēmīata sp̄s ifidelitatis q̄dī videſ fīm p̄dicta. n̄ ḡ apostasia ad ifidelitatē p̄tinet. **H**z h̄ ē qd̄ d̄ Joh. 6. Multi discipulōz eius abierūt retro: qd̄ ē apostata re: de ḡbus dixerat dñs. Sūt qd̄ ex vobis q̄n̄ credūt. ḡ apostasia p̄tinet ad ifidelitatēz
Ro dicēdū q̄ apostasia ip̄orat retroces sionē quādā a deo: q̄ qdem d̄rīmodē fit fīm d̄rīos mōs qb̄ hō deo iūgit. p̄mo nāq̄ iū git hō deo p̄ fidē. 2° p̄ debitā et iōiectā volūtatem ad obediēdū p̄ceptis eius. 3° p̄ aliqua sp̄alia ad superogatōnē p̄tinētia: sicut preli gionez et clericaturā uel sacrū ordinē: remo to aut̄ posterioz remanet prius: s; nō cōuer titur. Cōtingit ḡ aliquem apostatare a deo: retrocedēdo a religione quā p̄fessus ē ul̄ ab ordie quē suscepit: et hec d̄ apostasia religio nis seu ordis. Cōtingit etiā aliquem apostatare a deo per mentē repugnantē dñis mādatiſ ḡbus duabus apostasiis exītibus adhuc p̄t remanere hō deo iūctus p̄ fidē. **H**z si a fide discedat: tūc oīo a deo retrocedere videſ. et iō simplicē et absolute erit apostasia p̄ quam aligs discedit a fide q̄ vocat apostasia p̄fidez et fīm hūc modū apostasia simplicē dīcta ap ifidelitatē p̄tinet. **A**d p̄mū ḡ dicēdū q̄ obiectō illa p̄cedit d̄ secunda apostasia q̄ ip̄orat volūtātē a mādatiſ dei refiliētē q̄ iuenit i oī p̄ctō mortali:
Ad secudū dicēdū q̄ ad fidem p̄tinet nō solū credulitas cordis. s; etiā p̄statio exterioris fidei p̄ exteriora vba et facta: nā cōfessio ē actus fidei et p̄ hūc etiam modū qdā exteriora vba uel opa ad ifidelitatē p̄tinet: inq̄zum sūt ifidelitatē signa: p̄ modū q̄ signū sanitatis sanū dīcit. Auctori tas aut̄ inducta: et si possit intelligi de oī apo stasia: verissime tñ cōtīgit i apostasia a fide. Quia. n. fides ē p̄mū fūdamentū rex sp̄z idaz et fine fidei ip̄ossibile ē placere deo: sublata fi de nihil remanet in hoīe qd̄ possit eē vte ad salutē etiā. et ppter b; dicif p̄mo hō apostata vir iūtib; fides etiā est vita aīe. fīm illud Ro. p̄. Iust̄ ex fide iūit. Hic ḡ sublata vita corporali oīa mēbra et p̄tes hoīs a debita di spōne recedūt: ita sublata vita iūsticie q̄ ē p̄ fidem apparet iōordinatio i oībus membris et p̄ qdem i ore p̄ qd̄ inactū manifestat̄ coz et i oculis. 2° i strūmetis mot̄. 4° i volūtate que ad malū tendit. et ex his sequit̄ p̄ iurgia